

Echipa de handbal de sală a orașului București a invins din nou reprezentativa Belgradului

Ultimul meci din cadrul turneului pe care l-a întreprins în țara noastră echipa de handbal de sală a orașului Belgrad a opus formației oaspe, reprezentativa Bucureștiului. Dintr-un bun început trebuie să subliniem că în timp ce echipa iugoslavă a folosit în această partidă prima garnitură, reprezentativa orașului București a apărut pe teren cu o serie de jucători noi, care alcătuiesc formația așa zisă „secundă”.

Ghilemele atașate cuvintului secundă, exprimă de fapt nedumerirea noastră ca și a multora dintre spectatori, deoarece jucătorii care au apărut joi după amiază culorile orașului București nu au fost cu nimic mai prejos — sub niciun aspect — celor care au participat la primul meci. Dimpotrivă, în unele privințe echipa de joi s-a arătat superioară. Ne referim în mod special la ritmul mult mai accelerat în care ea și-a organizat acțiunile de atac și la fantezia cu care le-au desfășurat. Jucătorii iugoslavi au dat — e drept — o replică mai puțin viguroasă decât în primele două

jocuri, unii dintre ei dând semne de oboseală. Dar oricum, felul în care a jucat formația „secundă” a Capitalei, este extrem de îmbucurător, fiind un indiciu în plus că și în handbalul de sală avem mari posibilități de dezvoltare.

Desigur că acum sînteți curioși să știți rezultatul... Ei bine, echipa orașului București a terminat învingătoare și tot la un punct diferență: 17-16 (8-9). Vom sublinia încă o dată excelentul arbitraj al lui Alfred Tshantz (Franța).

Mîine sala Floreasca va găzdui meciurile din cadrul seriei de primă categorie din orașul București. Cele patru întîlniri programate cu acest prilej se anunță la fel de disputate urmînd ca ele să se desfășoare după următorul program: ORA 15.30: Șc. 151 — Șc. nr. 17 (juniori); ORA 16: Recolta M.A. — Știința I.C.F.; ORA 17.15: Șc. 17 — Șc. sportivă de elevi II (juniori); ORA 17.45: Dinamo 6 — Energia 23 August; ORA 19: Progresul I.T.B. — Energia Ploști; ORA 20.15: C.C.A. — Locomotiva G.N.

În curînd un nou joc sportiv la noi: rugby redus!

La sfîrșitul săptămînii trecute au apărut în coloanele ziarului nostru cîteva rînduri care anunțau un meci demonstrativ de rugby redus. În afară de spectatori nelipsiți de la competițiile rugbistice, au venit pe terenul Energia I.S.P. și nenumărați curioși care doreau să fie printre primii „martori” ai acestui nou joc sportiv. Dar, spre dezluzia curioșilor, ca și de altfel a „nelipsiților”, întîlnirea n-a avut loc din cauza timpului nefavorabil, demonstranții din cele două echipe fiind în majoritate copii. Pentru mîine inspecția de rugby din C.C.F.S./C.M. proiectase inaugurarea unei mari competiții de rugby redus, la care trebuiau să participe jucătorii celor mai bune formații din Capitală. Dar nici de data aceasta nu vom putea fi martorii acestui joc, deoarece condițiile atmosferice s-au dovedit potrivnice.

În fond, în ce constă jocul de rugby redus? Se deosebește mult de „părintele” lui, rugbyul în 15? Pentru a satisface curiozitatea... curioșilor, vom arăta în rîndurile ce urmează felul în care se joacă și deosebirile față de rugbyul în 15.

Rugbyul redus se dispută în 7 jucători de fiecare echipă (loviturile de picior nu sînt permise) sau în 8 jucători, loviturile de picior fiind permise. Repartizarea acestor jucători pe teren, pe compartimente, va fi făcută astfel: 3 în față (doi în linia întâi și unul în a doua), un jucător jumătate la grămadă și 3 în linia de 3/4. Dacă

se joacă în 8, celălalt jucător se folosește fie în linia de 3/4, fie în postul de fundaș. Terenul pe care se joacă este și el redus, lungimea fiind de 56 m. (între liniile de 22) iar lățimea de 48,5 m. Regulamentul acestui joc este — cu mici deosebiri — foarte apropiat de cel al jocului de rugby în 15. Dar, despre acest lucru vom mai vorbi înaintea primei competiții. Desigur, cele cîteva precizări făcute în rîndurile de mai sus nu pot să dea o imagine completă asupra felului în care se practică acest joc. Este cert însă că rugbyul redus va place, deoarece, prin înseși regulile de joc el solicită celor care îl practică unele calități deosebite.

Inițiativa de a se introduce acest joc și în țara noastră este lăudabilă pentru că rugbyul redus cere jucătorilor o pregătire fizică excelentă, dezvoltă un simț ascuțit al jocului, impune ca balonul să fie jucat numai la mînă etc. Toate acestea dau rugbistilor posibilitatea să-și îmbunătățească în mod continuu tehnica individuală și, într-o oarecare măsură, anumite procedee tactice. Dar, pînă la programarea primei competiții oficiale, sau, mai degrabă, pînă la prima demonstrație, ar fi bine ca echipele noastre de rugby să intre practic în tainele acestui „mezin” din „familia” rugbyului, deoarece el constituie un minunat mijloc de pregătire în vederea viitorului sezon competițional.

ION OPRESCU

TARA SE PREGATESTE DE ALEGERI

La locul de muncă al unui candidat

Intrînd în marea hală a secției de mecanică jînd a uzinelor „Tim-puri noi” din Capitală, privirile își sînt atrase de mișcările repezi și îndemnatice ale unui tînar blond, aplecat deasupra unui strung care poartă inscripția „Josif Ranghef”. Binevoitor, maestrul secției ni-l prezintă pe acest iscusit muncitor, care din timp în timp scoate de sub cuștile strungului piesele scil-pitoare cărora le-a dat viață.

Candidați ai F. D. P.



FILIP GELTZ
Ministrul Gospodăriei Comunale
și Industriei Locale, candidat în
circumscripția electorală Sibiu.



ANA AVESALON
Brigadieră agricolă la G.A.S. —
Afumați, candidată în circum-
scripția electorală nr. 3 — Brănești.

— E Vasile Teodorescu schim-bul lui Moldoveanu, ne spune mai-strul secției. Și să nu vă mire că acesta zorește altă cu lucrul. Vrea să țină pasul cu Moldoveanu.

Despre isprăvile lui Moldoveanu știam cîte ceva; mulți muncitori din uzină ne-au vorbit despre conștiinciozitatea acestui strungar care a fost propus candidat pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Dar cel mai bine îl cunoaște Vasile Teodorescu, „schimbul” priceputului strungar. Nici nu e de mirare. Cu 12 ani în urmă copilăndu-i de atunci au început să învețe minuirea strungului. Doar în glumă Teodorescu se tînguie: „Moldoveanu m-a lăsat mai tînar cu vreo trei ani... El a întors ultimele file ale calendarului pe anul 1960, iar eu de abia am intrat în anul 1958. Așa arată graficul de producție al secției noastre”.

Prietenia și colaborarea în muncă a acestor doi strungari își spun cuvîntul și în preocupările lor din afara uzinei. Amîndoi, pasionați schiori au petrecut adesea ore în șir pe pîrțile înzăpezite ale Dihamului și tot împreună și-au trecut normele pentru obținerea insignei G.M.A.

Prezența strungarului I. Moldoveanu în secția de mecanică jîndă și mai ales funcția sa de responsabil al brigăzii de calitate a

imprimat un ritm avîntat în munca acesteia.

Tînăra Sandu Alexandrina, care s-a perfecționat în stăpînirea strungului sub îndrumarea lui Moldoveanu, își încheie zilnic programul cu depășiri de cîte 2—3 norme. Preîntîndu-i-se sirguința în muncă și priceperea în activitatea cultural-artistică, Sandu Alexandrina a fost selecționată în ansamblul uzinei care a vizitat în vara aceasta șantierul naval „Gh. Gheorghiu-Dej” de la Budapesta. Ca și mulți alți tineri din uzină, Alexandrina este o bună prietenă a stadioanelor, vîndînd pricepere în practicarea voleiului și a gimnasticii.

„Mezinul” brigăzii, Vasile Constanda, e tare mîndru zilele acestea. „Am intrat în rîndul oamenilor care se bucură de toate drepturile”. Prin aceste cuvinte utemistul Vasile Constanda ne-a dat de înțeles că abia de curînd a împlinit 18 ani, vîrstă la care-și poate exercita dreptul de vot.

A asemenea eveniment se cuvine a fi înmîpărat cu fapte deosebite. Această îl preocupă acum pe tînărul strungar care în cîntea zilei de 3 februarie depășește zilnic planul de muncă cu 60—80 la sută.

Un nou meci al echipei de lupte F. S. G. T. - Franța

Selecționata de lupte clasice F.S.G.T.-Franța a susținut la Sinaia al doilea meci din cadrul turneului pe care îl întreprinde în țara noastră, întîlnind echipa muncitorilor de la uzinele „I. C. Frîmu”. Victoria a revenit formației locale cu scorul de 6—2, după întîlniri care au plăcut publicului spectator. Din formația oaspe s-au remarcat André Gouillou (cat. 57 kgr.) care a reușit a doua victorie în acest turneu și Jacques Meurgues (cat. 67 kgr.). În general formația F.S.G.T. a fost

alcătuită din luptători tineri, cu o bună condiție fizică, bine proporționați, dar lipsiți de experiența întrecerilor dificile. Din formația gazdă s-au remarcat în special P. Popescu (cat. 62 kgr.) și M. Manolache (cat. grea).

Întîlnirea — desfășurată în fața unui numeros public alcătuit din oameni ai muncii veniți la odihnă, oaspeți străini și localnici — a fost foarte bine organizată de către colectivul sportiv al uzinelor „I. C. Frîmu”, o mențiune specială meri-tînd antrenorul I. Staicu.

(Urmare din pag. 1-a)

Iăreji Rang, Chirculescu, Vladimir Constantinescu, fotbalistii Baratkî, Dobai, David, Bindea etc. au constituit un punct de plecare, iar pentru tîneretul nostru, un stimul de a le ajunge și a le întrece. Dar lipsa totală de preocupare a trecutului regim burghezo-mosieresc, a partidelor așa zise „istorice” față de năzuințele firești ale maselor populare în general — și deci și față de sport — n-au permis nici dezvoltarea acestor primi muguri ai succeselor sportive românești, nici afirmarea tuturor celor ce ar fi avut posibilitatea și talentul necesar practicării sportului. Abia în anii puterii populare, cînd porțile stadioanelor s-au deschis larg în fața maselor de tineri de la orașe și sat, s-a pus tot pînzii pe drumul care ne-a dus la victoriile de azi. Partidul ne-a îndrumat însă să prelucram stăfeta înaintașilor sportului românesc și, îmbogățind-o cu experiența celui mai avansat sport din lume — sportul sovietic — și cea a sportivilor din celelalte țări de democrație populară, să dezvoltăm mișcarea sportivă în condițiile specifice ale patriei noastre. În ce măsură, am reușit să îndeplinim această sarcină de cîntă, în ce măsură vrednicii noștri activiști și tehnicieni și largul activ obștesc din întreaga țară au reușit să îndeplinească această sarcină trasată de partid ne-o dovedesc succesele ultimilor ani.

Sprînjul acordat de regimul democrat-popular s-a răsfrînt și asupra condițiilor materiale necesare

Un bilanț îmbucurător care ne obligă

acestei dezvoltări. Numai în ultimii patru ani au fost construite pe întreg cuprinsul țării baze sportive moderne utilizate, de mare capacitate, care depășesc tot ceea ce a reușit să construiască burghezia în zeci de ani. Stadionul „23 August” din București, stadionul nou din Constanța, sălile Recolta din Capitală, Voința din Iași, „Ianoș Herbak” din Cluj, zecile de baze complexe și sutele de terenuri simple ridicate în acest răstimp în toată țara sînt doar cîteva din realizările care au crescut numărul actual al bazelor sportive la peste 8000. În domeniul inventarului sportiv, în țara noastră există astăzi peste 50 de întreprinderi specializate în confecționarea de echipament și materiale, de la obișnuitele treninguri și tricouri pînă la moderne aparate de gimnastică și ambarcațiuni de înaltă specialitate, care i-au făcut invidioși, la Melbourne, pînă și pe cei mai experimentați antrenori de sporturi nautice. Eforturile pe calea înălțării unei baze științifice a sportului nostru, transformarea vechiului A.N.E.F. în Institut de Cultură Fizică, crearea rețelei de medicină a culturii fizice, a Consiliului științific de pe lângă C.C.F.S., a cabinetelor metodico-științifice din regiuni, larga dezvoltare a activității editoriale și publicistice sportive, constituie noi dovezi de grijă și sprijin din partea statului democrat popular. Înțelegerea Unității Tîneretului Muncitor, a Consiliului Central al Sindicatelor, a

ministerelor, departamentelor și organelor locale ale puterii de stat în problema sportivă reprezintă de asemenea un sprijin prețios.

Fără a putea cuprinde toate aspectele dezvoltării mișcării sportive în ultimii ani, realizările obținute reprezintă tot atîtea dovezi că anii puterii populare înseamnă și pentru mișcarea sportivă — ca și pentru toate celelalte domenii de activitate — o epocă de avînt și prosperitate, de victorii și prestigiu. Sportivii noștri au înțeles de mult acest lucru, chiar din momentul în care sportul a încetat a mai fi, ca în timpul regimului burghezo-mosieresc, un subiect de distracție și amuzament pentru clasele avute și un obiect de exploatare și de vânzare-cumpărare pentru afaceriști verosi. Azi, sportul este un cetățean activ al patriei noastre. La locul de muncă și pe terenul de sport el își dă contribuția la construirea socialismului, la creșterea prestigiului internațional al patriei. Să nu uităm că nici cînd în istorie sportivii n-au fost, ca azi, înconjurați cu atîta dragoste de întregul popor, n-au fost decorați pentru meritele lor, nu s-au bucurat de decernarea unor titluri de cîntă ca „maestru” și „maestru emerit al sportului”. Niciodată sportivii n-au putut da o contribuție atât de largă la cauza păcii și la înțelegerea între popoare ca azi, cînd tinerii noștri iau parte cot la cot cu alți sportivi de convingeri politice, naționalități și re-

ligii diferite, la competiții care contribuie la cunoașterea și aprecierea reciprocă, la creșterea înținerii din diferite țări ale lumii nu au motive să se lupte altfel decât pe terenurile de sport. Marile competiții internaționale organizate în țara noastră le-au dat sportivilor străini posibilitatea să ne aprecieze progresele și capacitatea organizatorică, să ne cunoască țara și poporul, să se convingă de năzuințele noastre pașnice și progresiste.

A intrat de mult în obicei ca, la intrarea în noul an, să se stăruie puțin asupra celor împlinite în anul trecut și apoi să se schi-feze proiectele pentru anul ce vine. Am văzut că împlinirile sportive ale anului pe cale să treacă sînt dintre cele mai rodnice. Ar fi însă mai mult decât o greșală dacă aceste succese ar fi socotite o fîntă finală și nu, așa cum e firesc, o simplă etapă. Nimic nu e mai dăunător ca automulțumirea, ca odihna pe laurii cîștigați și de aceea noi nu putem trece cu vederea că există domenii ale mișcării sportive în care nivelul atîns este departe de cel scontat. Angrenarea maselor în sport nu se desfășoară încă în ritmul dorit. Unele discipline sportive — fotbal, tenis, haltere, cîlărie, baschet, etc. — înregistrează o inadmisibilă rămînire în urmă în raport cu condițiile create. Lipsuri serioase există și în domeniul gospodăririi inventarului sportiv, baze, echipament și

materiale sportive. În mare parte, cauza constă în lipsurile existente la nivelul verigii de bază a mișcării sportive, colectivul sportiv. Iată de ce problema colectivului sportiv, cu toată complexitatea sa de aspecte, trebuie să stea în fruntea preocupărilor în anul 1957, alături de ridicarea nivelului profesional al activiștilor și al cadrelor tehnice de instructori antrenori și profesori de educație fizică, alături de întărirea bazei materiale a mișcării sportive.

Sportivii noștri și-au dovedit la fiecare prilej dragostea de patrie, atașamentul față de statul democrat-popular, încrederea nemărginită în politica înțeleaptă a partidului. De la începutul campaniei electorale, numeroși sportivi au devenit agitați activi pentru asigurarea succesului Frontului Democratice Popular în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Aceste eforturi trebuie continuate și întărite, mase tot mai largi de tineri sportivi trebuie să ia parte la această îndatorire patriotică a fiecărui cetățean, dovînd odată mai mult patriotismul lor fierbînt, dragostea și încrederea în partid, hotărîrea de a merge fără șovăire pe drumul socialismului și al păcii.

Cu prilejul celei de a IX-a aniversări a Republicii Populare Romîne și a începutului unui an nou, felicităm din toată inima pe toți activiștii, tehnicienii, antrenorii și sportivii care au contribuit la saltul calitativ înregistrat de mișcarea noastră sportivă în anul 1956 și le urez sănătate, fericire și muncă rodnică în anul 1957.